

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

B. Ambrosivs Sansedonivs C. 20. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

(qui quidem superstitioni dediti fuissent) inferis damnatos esse, exclamavit improbo joco, malle se cum pluribus & Majoribus suis etiam apud inferos, quam sine his, & cum pauculis aliis apud Superos degere. In hac sententiâ ludibria demonis mali firmarunt, qui aureos illi montes, certè aurea palatia pollicirus est, Et jam iverat legatus à Radbodo missus, qui Deorum munera inspiceret: jam inspecta probaverat oculus fascinatus, cum socius, quem WULPHRANNVS addidit, vana ædificia unico signo crucis omnia destruxit. Radbodus interea prius, quam nuntij redirent, ad illos suos plures abiit. Ex Lippelo.

Renovetur cor à carnalibus desideriis, ut exclusis illis introducatur amor Dei & amor patriæ celestis: recedant ab ore arrogantia & derogatio, & succedant peccatorum confessio & bona de proximis æstimatio; assumatur continentia & innocentia, ut contrariis virtutibus contraria vitia depellantur. S. Bern. sent.

B. AMBROSIVS SANSEDONIVS C.

20. Martii.

Senis ortus AMBROSIVS SANSEDONIVS natalem noctem communem cum D. Thoma & Iacobo Mevaniensi habuit. Eam ne candidam orbis dubitaret, tergemina calculo suo Luna notavit; manè deinde vox probavit pueruli *ad scholas, ad scholas* conclamantis, qui quidem causam clamoris rogatus, tres Principes Doctores natos respondit. Porrò AMBROSIVS infans manibus captus pedibusque ea vincula in æde D. Dominici rupit. Viros Religiosos in nutricum brachijs risu salutabat, nec alio magis quam imaginum aspectu delectabatur, profanas longè repellens, sacras osculis

osculis fatigans. Iam septennis VIRGINIS officium quotidie solitus est persolvere: novennis verò ieiunia pane & aquâ sancta habere: insuper quot hebdomadis, die MATRI VIRGINI dicato, ut egētes hospicio excipere, ut illud etiam Angeli ambirent, & modulos suos adderent. Fugam è mundo meditati, & declinanti, nescio quod, epulum geniale, Proteus Orci eremicolam mentitus suadere cœpit, primam ætatē suo exemplo voluptati libaret, senectutem DEO litaret. At improbum consiliarium AMBROSIVS signo crucis pepulit. Iamque D. Dominici, jam Alb. M. discipulus, mox ipse Doctor sacrarum literarum Lutetiæ, tum Coloniae fuit. Atque ut sciremus unde doctrinam suam haberet, visa est palam Divina columba in aures loqui AMBROSIO, quæ ille ad concionem clamaret. *Ex Ann. Dominic.*

O seculum nequam! quod tuos sic soles beare amicos, ut Dei facias inimicos! planè enim qui amicus esse vult tuus, inimicus Dei constituitur: Amicus itaque mundi excluditur à consilio amicorum Dei. S. Bern. in Epist.

S. BENEDICTVS ABRAS. 21. Martij.

BENEDICTVS puer ludum cum eremo mutavit, satis jam magnus philosophus, qui terrena contemnere didicerat. Ibi multò post malus Orci pullus merulam mentitus, ingens sub animo libidinis incendium excitavit: sed ille nudus in spinas abjectus sanguine id extinxit; ut quando Poëta rosas olim omnes candidas volunt fuisse, ex his spinis primùm credam erubuisse. Secundùm hæc cum socios legeret, multa admiratione digna fecit, multa passus est. Illud lepidum etiam memoratu. Discipulum, qui à divinis ante finem subducere